

OBOŚĆ SIĘ (1) *vb pf*

inf ob(o)ść się.

Sł stp, Cn brak, Linde bez cytatu: obość.

Przeciwstawić się ciosom zadanyim rogami; przen: o potyczce z diabłem [komu]: Smierć łtoy moy nieprzyjaczel. Ktora się tak narządziła By mie dzys łwiata zgladziła. Czart też pewnie niezamiefka Dawno łnać gdzieś wkączye miefka. A to ielczye wietłą łrogofć Iako się mu będzie obofć. RejKup g2.

Formacje współrdzenne cf BOŚĆ.